

CIG

DOMSTOLENS KENDELSE (Sjette Afdeling)

3. juli 2001 *

I sag C-241/99,

angående en anmodning, som Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Confederación Intersindical Galega (CIG)

mod

Servicio Galego de Saúde (Sergas),

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183, s. 1) og af Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18),

* Processprog: spansk.

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne V. Skouris, R. Schintgen, N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer),

generaladvokat: A. Tizzano
justitssekretær: R. Grass,

efter at den forelæggende ret er blevet underrettet om, at Domstolen påtænker at træffe afgørelse ved begrundet kendelse i overensstemmelse med procesreglementets artikel 104, stk. 3,

efter at de parter eller andre, der er nævnt i artikel 20 i EF-statutten for Domstolen, er blevet anmodet om at fremsætte deres eventuelle bemærkninger hertil,

og efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Ved kendelse af 14. juni 1999, indgået til Domstolen den 25. juni 1999, har Tribunal Superior de Justicia de Galicia i medfør af artikel 234 EF stillet tre

præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183, s. 1, herefter »grunddirektivet«) og af Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18).

- 2 Disse spørgsmål er blevet rejst under en sag, som Confederación Intersindical Galega (herefter »CIG«) har anlagt mod Servicio Galego de Saúde (herefter »Sergas«) vedrørende arbejdstiden for personale i enheder, hvori der ydes akut ambulant behandling inden for den autonome region Galiciens område.

De relevante retsfor skrifter

Fællesskabsbestemmelser

Grunddirektivet

- 3 Grunddirektivet er rammedirektivet på dette område. Det fastlægger de almindelige principper, der senere er blevet nærmere udformet ved en række særlige direktiver, heriblandt direktiv 93/104.

4 Artikel 2 i grunddirektivet fastlægger dets anvendelsesområde som følger:

»1. Dette direktiv finder anvendelse på alle former for private og offentlige aktiviteter (industri, landbrug, handel, administration, tjenesteydelser, undervisning, kulturel virksomhed, fritidsbeskæftigelse osv.).

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse, når særlige forhold i tilknytning til visse specifikke aktiviteter i den offentlige tjeneste, f.eks. i de væbnede styrker eller inden for politiet, eller til visse specifikke aktiviteter i civilbeskyttelsestjenesterne på afgørende vis taler imod dets anvendelse.

I så fald skal det påses, at arbejdstagernes sikkerhed og sundhed sikres i videst muligt omfang i overensstemmelse med målsætningerne i dette direktiv.«

Direktiv 93/104

5 Direktiv 93/104 har til formål at forbedre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet. Direktivet er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens artikel 118 A (EF-traktatens artikel 117-120 er erstattet af artikel 136 EF — 143 EF).

6 De to første artikler i direktiv 93/104 definerer dets formål og anvendelsesområde samt rækkevidden og betydningen af de anvendte begreber.

- 7 Direktivets artikel 1, der har overskriften »Formål og anvendelsesområde«, bestemmer:

»1. Dette direktiv indeholder minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden.

2. Dette direktiv finder anvendelse på:

- a) de minimale daglige hvileperioder, ugentlige hvileperioder og årlige ferier, på pauser og på den maksimale ugentlige arbejdstid, samt på

- b) visse aspekter i forbindelse med natarbejde, skifteholdsarbejde og arbejdsrytme.

3. Dette direktiv finder anvendelse på alle former for private og offentlige aktiviteter som defineret i artikel 2 i direktiv 89/391/EØF, jf. dog artikel 17 i nærværende direktiv, med undtagelse af vej-, luft-, sø- og jernbanetransport, sejlads ad indre vandveje, havfiskeri, andre aktiviteter på havet samt aktiviteter, der udøves af læger under uddannelse.

4. Bestemmelserne i direktiv 89/391/EØF finder i fuld udstrækning anvendelse på de forhold, der er nævnt i stk. 2, med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.«

8 Under overskriften »Definitioner« bestemmer artikel 2 i samme direktiv:

»I dette direktiv forstås ved:

1) *arbejdstid*: det tidsrum, hvori arbejdstageren er på arbejde og står til arbejdsgiverens rådighed under udførelsen af sin beskæftigelse eller sine opgaver i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis

2) *hvileperiode*: det tidsrum, der ikke er arbejdstid

[...]«

9 Direktiv 93/104 fastsætter en række bestemmelser om maksimal ugentlig arbejdstid, daglige og ugentlige minimumshvileperioder, årlig ferie såvel som arbejdstiden i forbindelse med natarbejde.

10 Vedrørende daglig hviletid bestemmer artikel 3 i direktiv 93/104:

»Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere får en minimumshvileperiode på 11 sammenhængende timer inden for hver 24-timersperiode.«

11 Vedrørende den maksimale ugentlige arbejdstid bestemmer artikel 6 i direktiv 93/104:

»Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at det, henset til kravene om at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, sikres:

1) at den ugentlige arbejdstid begrænses ved love eller administrative bestemmelser eller ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter

2) at den gennemsnitlige arbejdstid i løbet af en syvdagesperiode ikke overstiger 48 timer, inklusive overarbejde.«

12 Vedrørende varigheden af natarbejde bestemmer artikel 8 i direktiv 93/104:

»Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- 1) at den normale arbejdstid for natarbejde i gennemsnit ikke overstiger otte timer pr. periode på 24 timer

[...]«

13 Artikel 16 i direktiv 93/104 fastsætter de referenceperioder, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i præmis 9-12 i nærværende kendelse. Den lyder således:

»Medlemsstaterne kan fastsætte følgende:

- 1) for gennemførelsen af artikel 5 (ugentlig hviletid): en referenceperiode på ikke over 14 dage
- 2) for gennemførelsen af artikel 6 (maksimal ugentlig arbejdstid): en referenceperiode på ikke over fire måneder.

Perioder med årlig betalt ferie i henhold til artikel 7 og perioder med sygeorlov medtages ikke i eller er neutrale i forhold til beregningen af gennemsnittet

- 3) for gennemførelsen af artikel 8 (natarbejdets varighed) fastsættes der en referenceperiode efter høring af arbejdsmarkedets parter eller ved nationale eller regionale kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter.

Hvis den i artikel 5 fastsatte minimumshvileperiode på 24 timer falder i denne referenceperiode, lades den ude af betragtning ved beregning af gennemsnittet.«

- 14 Direktiv 93/104 indeholder endvidere — under nærmere betingelser — en række undtagelser fra direktivets grundregler under hensyn til de særlige træk ved visse former for arbejde. Det bestemmes herom i artikel 17:

»[...]

2. Følgende artikler kan fraviges ved love eller administrative bestemmelser eller ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, forudsat at der ydes de pågældende arbejdstagere tilsvarende kompenserende hvileperioder, eller — i usædvanlige tilfælde, hvor det af objektive grunde ikke er

muligt at yde sådanne tilsvarende kompenserende hvileperioder — på betingelse af, at der ydes de pågældende arbejdstagere en passende beskyttelse:

2.1. artikel 3, 4, 5, 8 og 16:

- a) for aktiviteter, der er kendetegnet ved afstand mellem arbejdstagerens arbejdssted og bopæl eller ved afstand mellem arbejdstagerens forskellige arbejdssteder

- b) for vagt-, overvågnings- og døgnvagtaktiviteter, der er kendetegnet ved nødvendigheden af at beskytte goder og personer, f.eks. når der er tale om vagter, portnere eller vagtselskaber

- c) for aktiviteter, der er kendetegnet ved nødvendigheden af at sikre kontinuerlige ydelser eller vedvarende produktion, f.eks. når der er tale om:
 - i) modtagelse, behandling og/eller pleje på hospitaler eller lignende institutioner, døgninstitutioner og plejehjem samt fængsler

[...]

4. Muligheden for at fravige artikel 16, nr. 2, som fastsat i stk. 2, nr. 2.1 og 2.2, og stk. 3 i nærværende artikel, må ikke medføre, at referenceperioden overstiger seks måneder.

Medlemsstaterne skal dog under overholdelse af almindelige principper for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed have mulighed for at tillade, at der af objektive og tekniske grunde samt af hensyn til arbejdets tilrettelæggelse, ved kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter fastsættes referenceperioder, som under ingen omstændigheder må overstige 12 måneder.

[...]«

15 Artikel 18 i direktiv 93/104 bestemmer:

»1. a) Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 23. november 1996, eller sikrer sig senest på denne dato, at arbejdsmarkedets parter ved aftale iværksætter de nødvendige bestemmelser, idet medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for til enhver tid at kunne garantere de ved dette direktiv krævede resultater.

b) i) En medlemsstat kan imidlertid undlade at anvende artikel 6 under overholdelse af de almindelige principper for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed og forudsat, at den ved nødvendige foranstaltninger, som er truffet med henblik herpå, sikrer:

— at ingen arbejdsgiver kræver, at en arbejdstager præsterer mere end 48 timers arbejde i løbet af en syvdagesperiode, beregnet som gennemsnit i den referenceperiode, der er omhandlet i artikel 16, nr. 2, medmindre arbejdstageren har samtykket i at udføre et sådant arbejde

— at det ikke lægges arbejdstageren til last, at vedkommende ikke er indstillet på at give sit samtykke til at udføre et sådant arbejde

[...]«

Nationale bestemmelser

- ¹⁶ Dekret nr. 172/1995 af 18. maj 1995 fra Galiciens regionale regering (Diario Oficial de Galicia nr. 121 af 26.6.1995), der trådte i kraft dagen efter offentliggørelsen, fastsætter ordningen for akut ambulans behandling i den selvstændige region Galicien. Dekretets artikel 1, stk. 1, bestemmer:

»Akut behandling inden for området for primær behandling i Galicien varetages af behandlingscentre med rådighedstjeneste ('puntos de atención continuada', herefter 'PAC')«.

17 Artikel 4 i dekret nr. 172/1995 bestemmer:

»Åbningstid

1. PAC'erne er åbne og i tjeneste fra kl. 15 til kl. 8 den følgende dag på hverdage, uden at dette berører de særlige bestemmelser, der gælder for lørdage og under 24 timer på søn- og helligdage.

2. Vagttjenesten varetages efter ordningen med fysisk tilstedeværelse.

[...]«

18 Dekretets artikel 5, stk. 3, bestemmer:

»Når oprettelsen af et PAC er godkendt, skal hele sundhedspersonalet i de kommuner, der henhører under centrets område, udføre deres vagttjeneste i centret, og de skal herved deltage i ydelsen af den primære behandling, der sker permanent som rådighedstjeneste efter ordningen med fysisk tilstedeværelse, uafhængigt af det lønsystem og den ansættelsesordning, de er omfattet af, eller som de på et givet tidspunkt frivilligt måtte beslutte at blive omfattet af, jf. bestemmelserne i den anden overgangsbestemmelse i dekret nr. 200/1993 af 29. juli 1993.«

19 Dekretets artikel 8 bestemmer:

»Det antal timer med rådighedstjeneste, der skal udføres af det enkelte medlem af sundhedspersonalet på PAC'erne, er 1 188 timer om året, dog ikke over 108 timers effektiv tjeneste om måneden, og Servicio Gallego de Salud vil gradvis nedsætte det nævnte tal, indtil det over en periode på tre år udgør 850 timer om året.«

20 Det bestemmes endvidere i artikel 9 i dekret nr. 172/1995:

»Sergas tager skridt til, at der fastsættes egnede foranstaltninger med henblik på den effektive gennemførelse af hvileperioden i den dag, der følger efter udførelsen af en vagt efter ordningen med fysisk tilstedeværelse, hvilket dog under ingen omstændigheder indebærer, at der indsættes en afløser for den eller de pågældende sundhedsmedarbejdere.«

Hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

21 CIG har den 23. marts 1999 for Tribunal Superior de Justicia de Galicia indbragt et kollektivt søgsmål mod Sergas under anbringende af, at denne har indført en vagtordning, der overskrider den maksimale arbejdstid, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne, og som ikke overholder retten til kompenserende hvileperioder. Dette søgsmål omfatter alle læger og sygeplejersker, der leverer ydelser for Sergas inden for de primære behandlingsenheder («equipos de atención primaria») og i andre enheder, hvori der ydes akut ambulans behandling inden for den autonome region Galiciens område.

22 Der er under sagen nedlagt påstand om, at det fastslås, at de pågældende personer kendes berettiget til:

»1) en arbejdstid, der ikke overstiger 48 timer, heri medregnet arbejdsperioder med rådighedstjeneste, for hver periode på syv dage inden for en referenceperiode på højst fire måneder, subsidiært på seks måneder

2) en hviledag dagen efter afslutningen af hver vagt på 24 timer efter ordningen med fysisk tilstedeværelse, uden tab af løn; en sådan ret haves under alle omstændigheder efter 24 timers rådighedstjeneste.«

23 Den nationale ret oplyser, at der fra juni 1995 er indført følgende vilkår i de berørte PAC:

— normal arbejdstid fra kl. 8 til kl. 15 (fra mandag til fredag)

— i tillæg hertil pligtmæssig udførelse af vagttjeneste efter den normale arbejdstid i henhold til følgende regler:

— 17 timer uden afbrydelse på hverdage (fra kl. 15 den ene dag til kl. 8 den følgende dag)

— 24 timer uden afbrydelse på søn- og helligdage (fra kl. 8 den ene dag til kl. 8 den følgende dag).

24 Herefter, samt henset til, at CIG gør gældende, at direktiv 93/104 har direkte virkning, har Tribunal Superior de Justicia de Galicia fundet, at fortolkningen af det nævnte direktiv på visse punkter er tvivlsom, og retten har følgelig besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

- »1) Under henvisning til artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/104/EF spørges, om denne bestemmelse skal fortolkes således, at det arbejde, der udføres af det i sagen omhandlede faglige personale, er omfattet af anvendelsesområdet for det nævnte direktiv?

- 2) Under henvisning til traktatens artikel 118, og når henses til henvisningen til direktiv 89/391/EØF i betragtningerne til direktiv 93/104/EF og i direktivets artikel 1, stk. 4, spørges, om det arbejde, der udføres af det i sagen omhandlede faglige personale, er omfattet af anvendelsesområdet for de fritagelser eller undtagelser, der omhandles i det sidstnævnte direktivs artikel 2 og i artikel 17 i direktiv 93/104/EF?

- 3) Under henvisning til, at artikel 4, stk. 2, i dekret nr. 172/1995 af 18. maj 1995 fra Galiciens regionale regering bestemmer, at 'udførelsen af rådighedstjeneste indebærer fysisk tilstedeværelse', spørges, om hele den tid, hvorunder rådighedstjenesten udføres, skal anses for normal arbejdstid, eller denne tid kan betragtes som overarbejdstimer?«

25 Det skal først bemærkes, at Domstolen den 3. oktober 2000 afsagde Simapdommen (sag C-303/98, Sml. I, s. 7963), der vedrørte lignende spørgsmål som dem, der er rejst i hovedsagen. Ved skrivelse af samme dato anmodede Domstolen Tribunal Superior de Justicia de Galicia om at meddele, om den under hensyn til den nævnte dom opretholdt nærværende anmodning om præjudiciel afgørelse. Ved skrivelse af 14. december 2000 meddelte den forelæggende ret Domstolen, at

den nævnte anmodning blev opretholdt, navnlig under hensyn til, at »de to sager vedrører konflikter, der berører forskellige persongrupper«.

Domstolens bemærkninger

- 26 Vedrørende det første spørgsmål, der drejer sig om anvendelsesområdet for direktiv 93/104, skal det bemærkes, at Domstolen i Simap-dommens præmis 38 fastslog, at det arbejde, der udføres af personalet i de primære behandlingsenheder, er omfattet af anvendelsesområdet for grunddirektivet, og — i præmis 40 — at det kun er de aktiviteter, der udøves af læger under uddannelse, der er optaget blandt undtagelserne i artikel 1, stk. 3, i direktiv 93/104. Følgelig kendte Domstolen i punkt 1 i den nævnte doms konklusion for ret, at et arbejde som det, der udføres af lægerne i de primære behandlingsenheder, er omfattet af anvendelsesområdet for grunddirektivet og for direktiv 93/104.
- 27 Til forskel fra den sag, der var baggrunden for Simap-dommen, vedrører den foreliggende sag ikke kun læger, men også sygeplejersker i enhederne for akutte tilfælde. I Simap-dommens præmis 37 og 38 undersøgte Domstolen imidlertid netop det arbejde, der udføres »af personalet i de primære behandlingsenheder«, uden at sondre mellem læger og sygeplejersker. I øvrigt udviser hverken omstændighederne ved eller arten af det arbejde, der henholdsvis udføres af læger og af sygeplejersker i de primære behandlingsenheder, nogen relevant forskel i forhold til den undersøgelse af de to pågældende direktiver, der blev foretaget i denne dom. Det følger heraf, at Domstolens argumentation i Simap-dommen vedrørende anvendelsesområdet for grunddirektivet og for direktiv 93/104 også finder anvendelse på disse to personalegrupper.
- 28 Følgelig skal det første spørgsmål besvares med, at af de samme grunde som dem, der er anført i Simap-dommens præmis 30-40, er et arbejde som det, der udføres af læger og sygeplejersker, der arbejder for Sergas i PAC'erne, i de primære

behandlingsenheder og i andre enheder, hvori der ydes akut ambulantly behandling inden for den autonome region Galiciens område, omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 93/104.

- 29 Med hensyn til det andet spørgsmål, som vedrører de fritagelser eller undtagelser, der omhandles i grunddirektivet og i direktiv 93/104, skal dette spørgsmåls første del, der vedrører grunddirektivet, først undersøges. Herom anførte Domstolen i Simap-dommens præmis 35, at undtagelserne fra grunddirektivets anvendelsesområde, herunder undtagelsen i direktivets artikel 2, stk. 2, skal fortolkes snævert, og den fastslog i præmis 37, at det arbejde, der udføres af personalet i de primære behandlingsenheder, under normale forhold ikke kan sidestilles med de aktiviteter, som omfattes af disse undtagelser. I den nævnte doms præmis 38 konkluderede Domstolen følgelig, at det pågældende arbejde er omfattet af grunddirektivets anvendelsesområde.
- 30 Eftersom den samme argumentation finder anvendelse i den foreliggende sag, uden at der i denne forbindelse skal sondres mellem læger og sygeplejersker, skal den første del af det andet spørgsmål besvares med, at af de samme grunde som dem, der er anført i Simap-dommens præmis 32-38, er et arbejde som det, der udføres af læger og sygeplejersker, der arbejder for Sergas i PAC'erne, i de primære behandlingsenheder og i andre enheder, hvori der ydes akut ambulantly behandling inden for den autonome region Galiciens område, ikke omfattet af anvendelsesområdet for de undtagelser eller fritagelser, der omhandles i grunddirektivets artikel 2.
- 31 Hvad dernæst angår den anden del af det andet spørgsmål, som vedrører undtagelserne i artikel 17 i direktiv 93/104, skal det bemærkes, at Domstolen i Simap-dommens præmis 45 fastslog, at den nationale ret, såfremt der ikke foreligger udtrykkelige gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv, kan anvende sin nationale lovgivning, i det omfang denne under hensyn til karakteren af det arbejde, der udføres af lægerne i de primære behandlingsenheder, opfylder

betingelserne i nævnte direktivs artikel 17. Heraf følger nødvendigvis, at Domstolen fandt, at det pågældende arbejde kan være omfattet af undtagelserne i artikel 17 i direktiv 93/104, for så vidt som de i denne bestemmelse angivne betingelser er opfyldt. En sådan fortolkning kan endvidere støttes på, at Domstolen i Simap-dommens præmis 67-70 fastslog, at i en situation, hvor der ikke foreligger nationale bestemmelser, der udtrykkeligt fastsætter en af undtagelserne i artikel 17, stk. 2, 3 og 4, i direktiv 93/104, kan denne bestemmelse fortolkes således, at den har direkte virkning.

32 Følgelig skal den anden del af det andet spørgsmål besvares med, at det kan udledes af Simap-dommens præmis 43, 44 og 45, at det omhandlede arbejde kan være omfattet af undtagelserne i artikel 17 i direktiv 93/104, for så vidt som de i denne bestemmelse angivne betingelser er opfyldt.

33 For så vidt angår det tredje spørgsmål, der vedrører karakteren af rådighedstjeneste i relation til begrebet arbejdstid, skal det bemærkes, at Domstolen i Simap-dommens præmis 48 fastslog, at de karakteristiske træk ved begrebet arbejdstid foreligger i forbindelse med de vagtperioder, der varetages af lægerne i de primære behandlingsenheder efter ordningen med fysisk tilstedeværelse på sundhedsinstitutionen. I dommens præmis 51 bemærkede Domstolen, at selv om direktiv 93/104 ikke definerer begrebet overarbejde, indgår overarbejde dog i begrebet arbejdstid i dette direktivs forstand. På dette grundlag konkluderede Domstolen herefter i dommens præmis 52, at den tid, hvorunder lægerne i de primære behandlingsenheder udfører vagt efter ordningen med fysisk tilstedeværelse i sundhedsinstitutionen, fuldt ud skal betragtes som arbejdstid og efter omstændighederne som overarbejde i direktiv 93/104's forstand.

34 Eftersom denne argumentation finder anvendelse såvel på sygeplejersker som på læger, skal det tredje spørgsmål besvares med, at af de samme grunde som dem, der er anført i Simap-dommens præmis 47-51, skal den rådighedstjeneste, som i henhold til ordningen med fysisk tilstedeværelse udføres af læger og sygeplejersker, der arbejder for Sergas i PAC'erne, i de primære behandlingsenheder

og i andre enheder, hvori der ydes akut ambulantly behandling inden for den autonome region Galiciens område, fuldt ud betragtes som arbejdstid og efter omstændighederne som overarbejde i direktiv 93/104's forstand.

Sagens omkostninger

- 35 De udgifter, der er afholdt af den spanske og den nederlandske regering samt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Tribunal Superior de Justicia de Galicia ved kendelse af 14. juni 1999, for ret:

- 1) Et arbejde som det, der udføres af læger og sygeplejersker, der arbejder for Servicio Galego de Saúde i enhederne med rådighedstjeneste, i de primære behandlingsenheder og i andre enheder, hvori der ydes akut ambulantly behandling inden for den autonome region Galiciens område, er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden.

- 2) Et arbejde som det, der udføres af læger og sygeplejersker, der arbejder for Servicio Galego de Saúde i enhederne med rådighedstjeneste, i de primære behandlingsenheder og i andre enheder, hvori der ydes akut ambulantly behandling inden for den autonome region Galiciens område, er ikke omfattet af anvendelsesområdet for de fritagelser eller undtagelser, der omhandles i artikel 2 i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet. Et sådant arbejde kan derimod være omfattet af undtagelserne i artikel 17 i direktiv 93/104, for så vidt som de i denne bestemmelse angivne betingelser er opfyldt.

- 3) Den rådighedstjeneste, som i henhold til ordningen med fysisk tilstedeværelse udføres af læger og sygeplejersker, der arbejder for Servicio Galego de Saúde i enhederne med rådighedstjeneste, i de primære behandlingsenheder og i andre enheder, hvori der ydes akut ambulantly behandling inden for den autonome region Galiciens område, skal fuldt ud betragtes som arbejdstid og efter omstændighederne som overarbejde i direktiv 93/104's forstand.

Således bestemt i Luxembourg den 3. juli 2001.

R. Grass

Justitssekretær

C. Gulmann

Formand for Sjette Afdeling